

Justitsministeren takkede i sine svarbemærkninger for den villige modtagelse af lovforslaget og erklærede sig villig til med et udvalg nærmere at drøfte de under lovforslagets 1. behandling rejste spørgsmål.

Lovforslaget blev henvist til et udvalg på 17 medlemmer, der ikke nåede at afslutte arbejdet inden samlingens udløb. I en af udvalget afgivet *beretning* oplyses, at udvalget, der har afholdt en række møder, haft samråd med justitsministeren og har modtaget ialt 16 deputationer, ikke har kunnet afslutte arbejdet, dels fordi der ventedes yderligere en række henvendelser fra områder, der berøres af lovforslaget, dels fordi udvalgets medlemmer ønskede nærmere at orientere sig hos de omhandlede befolkningsgrupper.

---

27. Forslag til lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. (Justitsminister *Hans Hækkerup*). [A. sp. 1151].

Fremsat mundtligt i folketinget $\frac{2}{3}$ (F. sp. 2509). 1. beh. $\frac{9}{10}$ (F. sp. 2576). Partiernes ordførere: Edel Saunte, Ellen Poulsen, Erna Sørensen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Petra Petersen og Viggo Starcke. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Edel Saunte, Nina Andersen, Kaj Andresen [formand], Hjortnæs, Kai Jensen, Viola Nørløv, Sofie Pedersen, Frederik Lyng, Ellen Poulsen, Frode Carstensen, Krogh, Helga Pedersen, Viggo Starcke, Erna Sørensen, Kristen Amby, Hvidberg og Kirsten Gloerfelt-Tarp [næstformand]). Beretning (B. sp. 913) afgivet $\frac{3}{10}$.

Til belysning af *baggrunden for lovforslaget* skal anføres følgende uddrag af de bemærkninger, der ledsagede det ved fremsættelsen:

„Den 9. januar 1950 nedsatte justitsministeriet en *kommission* med den opgave at undersøge, på hvilke punkter den gældende svangerskabslovgivning burde ændres, herunder at søge fastslået, *hvilke opgaver og hvilke midler der burde tillægges mødrehjælpsinstitutionen*, og hvorledes *samarbejdet mellem denne institution og de offentlige myndigheder og lægerne* burde foregå. Endelig blev det overdraget kommissionen at tage stilling til spørgsmålet om *vejledning af befolkningen om svangerskabsforebyggende metoder* samt at undersøge værdien af de såkaldte *seksualklinikker* og spørgsmålet om disses virkemåde.

Når justitsministeriet fandt det påkrævet, at spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af de gældende bestemmelser om svangerskabsafbrydelse og om bistand til svangre kvinder blev taget op til overvejelse, må dette i første række ses på baggrund af den siden